- 1 - Coördinatie - Bureau

VVV. L.4687/1.

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 18e Maart 1955 door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "betreffende de aanneming van de werkplaatsen der diamantnijverheid", heeft de 25e Maart 1955 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale, le 18 mars 1955, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "concernant l'agréation des ateliers de l'industrie diamantaire", a donné le 25 mars 1955 l'avis suivant :

Het ontwerp strekt tot uitvoering van artikel 4 der wet van 30 December 1950 tot regeling der diamantnijverheid, dat als volgt luidt :

"Niemand mag diamant bewerken of laten bewerken in een werkplaats die daartoe niet aangenomen werd door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg of door zijn afgevaardigde".

In het verslag namens de Commissie voor de arbeid en de sociale voorzorg van de Kamer der Volksvertegenwoordigers door de heer Major uitgebracht, leest men :

"Inlichtingen werden ook door de leden van de commissie gevraagd over de voorwaarden welke zullen vereist worden, ingevolge artikel 4, voor het aannemen van de werkplaatsen. Op onze vraag heeft de Minister volgende gegevens laten kennen :

"Ten overstaan van artikel 4 kunnen in het verslag reeds enkele van deze criteria worden aangeduid, natuurlijk als voorbeeld, zonder dat deze lijst als beperkend moet aanzien worden.

"Bij deze criteria zal men vermelden :

"1. Bepaling van het aantal minimum molens en zaagmachines. Hieromtrent dient te worden opgemerkt dat de paritaire commissie in haar eerste ontwerp een minimum van 10 molens en 200 zaagmachines had voorgesteld.

.../...

"2. De versterking van de hygiënische voorwaarden zoals deze zijn vermeld in het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming.

"3. Bijzondere bepalingen inzake verlichting, verwarming, kubieke ruimte per arbeider en verluchting, voornamelijk bestemd om het stof te bestrijden ".

Daardoor wordt nogmaals de nadruk gelegd op het overheersend sociaal en hygiënisch karakter van de wet, wat een argument meer is om het onderzoek van de toepassingsmodaliteiten te laten geschieden door het N.P.C.D. en niet door de eventueel te vormen bedrijfsraad".(Kamer der Volksvertegenwoordigers, zitting 1948-1949, nr 316) .

\+

\+ +

Ter wille van de eenvormigheid van de terminologie, is het wenselijk in artikel 1 het woord "kloven" te vervangen door het woord "klieven", dat ook in artikel 1 van de wet van 30 December 1950 voorkomt.

\+

\+ +

.../...

Artikel 2, A, 3°, schrijft voor dat het lokaal waar de werkplaats gevestigd is, eigendom van de werkgever moet zijn of door hem in huur moet genomen worden.

Er valt op te merken dat zich andere gevallen kunnen voordoen waarin de werkgever het bezit van een lokaal heeft, namelijk als vruchtgebruiker.

Verder schrijft dezelfde bepaling zonder enig voorbehoud voor, dat de huurder van een der onder artikel 1 bedoelde werkplaatsen zijn immatriculatienummer bij de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, de Bijzondere Compensatiekas voor gezinsvergoedingen ten bate van de diamantbewerkers en de Verlofkas voor de diamantnijverheid moet mededelen.

Hierbij dient te worden aangestipt dat deze huurder niet steeds zal ingeschreven zijn bij bedoelde dienst en kassen.

+

+ +

Artikel 3 schrijft voor dat de eigenaar van de werkplaats de aanvraag tot aanneming moet indienen.

Waar het om eigenaars gaat die in eenzelfde lokaal verscheidene werkplaatsen inrichten om ze te verhuren, is dit voorschrift verantwoord.

Men kan zich echter afvragen of zulks nog het geval is voor de eigenaar van een lokaal dat verhuurd is aan een enkele persoon die er zelf een werkplaats inricht.

Artikel 3 bepaalt verder dat de aanvragen op een door het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg kosteloos verschaft formulier gesteld moeten worden.

De bijlage waarvan het ontwerp vergezeld gaat, is klaarblijkelijk het model van bedoeld formulier.

Het ware derhalve wenselijk artikel 3 met de volgende woorden aan te vullen : "... overeenkomstig de bij dit besluit gevoegde bijlage".

Die bijlage zelf zou door volgend formuliermoete aangevuld worden : "Mij bekend om te worden gevoegd bij de wet van ...", gevolgd door de ondertekening van het Staatshoofd en van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

\+

\+ \+

.../...

Artikel 4 bepaalt dat de aanvragen betreffende de werkplaatsen waarin geen diamant wordt bewerkt bij de inwerkingtreding van dit besluit, vóór de ingebruikneming van de werkplaats ingediend moeten worden.

Volgens de door de afgevaardigde ambtenaar verstrekte inlichtingen, mag de werkplaats niet in gebruik worden genomen vooraleer zij aangenomen is.

Zulks blijkt niet uit de tekst ; de Raad van State is van oordeel dat, indien men dergelijk verbod wil uitvaardigen, het noodzakelijk is die bepaling te wijzigen.

\+

\+ +

Artikel 6 schrijft voor dat een doorlopend genummerd register van de te werk gestelde arbeiders steeds in de werkplaats voorhanden moet zijn en legt sommige verplichtingen op wat het bijhouden van dit register betreft.

Zodanige bepaling houdt hoegenaamd geen verband met de voorwaarden waaraan een werkplaats moet voldoen en kan derhalve geen rechtsgrond vinden in artikel 4 van de wet van 30 December 1950.

De Raad van State is van oordeel,dat die bepaling uit het ontwerp zou moeten worden weggelaten.

\+

\+ +

.../...

Hoofdstuk II betreft de aannemingsvoorwaarden van de werkplaatsen voor schijvenschuren.

Het wil de Raad van State voorkomen dat het logischer zou zijn het besluit als volgt in te delen:

Artikel 1 :	Omschrijvingen.
Artikel 2 :	Werkplaatsen voor het eigenlijk bewerken van diamant (artikel 2 van het ontwerp).
Artikel 3 :	Werkplaatsen voor schijvenschuren (artikel 7 van het ontwerp).
Artikelen 4, 5 en 6:	Aannemingen (artikelen 3, 4 en 5 van het ontwerp).
Artikel 7 :	Artikel 10 van het ontwerp.
Artikel 8 :	Artikel 9 van het ontwerp.

Bedoelde indeling maakt artikel 8 van het ontwerp overbodig.

\+

\+ \+

In de bijlage zou men rekening moeten houden met de opmerkingen betreffende artikel 2, A, 3°, en artikel 3.

Het nummer 6 kan eenvoudiger als volgt gesteld worden :

"6. Overheid die de vergunning voor hinderlijke bedrijven heeft uitgereikt en duur van de vergunning".

.../...

Hetzelfde geldt voor nummer 7 dat als volgt ware te stellen :

"7. Datum van de vergunning".

De laatste twee leden van de bijlage zijn overbodig en kunnen wegvallen.

Le projet tend à l'exécution de l'article 4 de la loi du 30 décembre 1950 organisant l'industrie diamantaire, qui dispose :

"Nul ne peut travailler ni faire travailler du diamant dans un atelier qui n'est pas agréé à cette fin par le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale ou par son délégué".

Dans le rapport fait au nom de la Commission du travail et de la prévoyance sociale de la Chambre des Représentants, M.Major expose :

"Les membres de la Commission demandèrent également des renseignements au sujet des conditions d'agréation des ateliers en vertu de l'article 4.
A notre demande, le Ministre a donné les indications suivantes :

Au sujet de l'article 4 quelques-uns de ces critères peuvent déjà être indiqués dans le rapport, à titre exemplatif évidemment, sans que cette liste doive être considérée comme limitative.

"On mentionnera parmi ces critères :

"1. Détermination du nombre minimum de meules et de scies mécaniques. Il faut remarquer à ce sujet que la Commission paritaire, dans son premier projet, avait proposé un minimum de 10 meules et 200 scies mécaniques.

.../...

"2. Le renforcement des conditions d'hygiène mentionnées dans le règlement général de la protection du travail.

"3. Dispositions spéciales relatives à l'éclairage au chauffage, au cubage par travailleur et à l'aération destinée principalement à lutter contre la poussière".

L'accent, une fois de plus, est mis ainsi sur le caractère surtout social et hygiénique de la loi, ce qui constitue un argument de plus pour faire examiner les modalités d'application par la C.N.P.I.D. et non par le Conseil professionnel à constituer éventuellement" (Chambre des représentants, session 1948-1949, n° 316).

\+

\+ \+

Par souci d'uniformité de la terminologie néerlandaise, il conviendrait , à l'article 1er, de substituer le terme"klioven" au terme "kloven" qui est employé à l'article 1er de la loi du 30 décembre 1950.

\+

\+ \+

L'article 2, A, 3°, prescrit que le local où l'atelier est situé, doit être la propriété de l'employeur ou être loué par celui-ci.

Il est à remarquer que d'autres cas peuvent se présenter, dans lesquels l'employeur est en possession d'un local, notamment en sa qualité d'usufruitier.

.../...

D'autre part, la même disposition prescrit sans aucune réserve que le locataire d'un des ateliers prévus à l'article 1er doit faire connaître son numéro d'immatriculation à l'Office national de sécurité sociale, à la Caisse spéciale de compensation pour allocations familiales en faveur de l'industrie diamantaire et à la Caisse de vacances de l'industrie diamantaire.

Il convient de relever que ce locataire ne sera pas toujours immatriculé au dit office ni à ces caisses.

\+

\+ \+

L'article 3 dispose que c'est le propriétaire de l'atelier qui doit introduire la demande d'agréation.

Cette disposition se justifie dans le cas d'un propriétaire qui organise dans le même local plusieurs ateliers en vue de les donner en location.

On peut cependant se demander s'il en est de même du propriétaire d'un local loué à une seule personne qui y organise elle-même un atelier.

D'autre part, l'article 3 dispose que les demandes doivent être rédigées sur un formulaire distribué gratuitement par le Ministère du Travail et de la Prévoyance sociale.

L'annexe, jointe au projet, est vraisemblablement le modèle de ce formulaire.

Il serait donc préférable de compléter l'article 3 par les mots suivants : "et conformes à l'annexe jointe au présent arrêté".

Cette annexe devrait être suivie de la formule : "Vu pour être annexé à Notre arrêté du ... " et des signatures du Chef de l'Etat et du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale.

\+

\+ \+

L'article 4 dispose que les demandes relatives aux ateliers où le diamant n'est pas travaillé au moment de l'entrée en vigueur du présent arrêté devront être introduites "avant qu'on commence à faire usage de l'atelier".

.../...

Selon les renseignements fournis par le fonctionnaire délégué, il ne peut être fait usage de l'atelier avant d'avoir obtenu l'agréation.

Cette intention ne résulte pas du texte; le Conseil d'Etat est d'avis que cette disposition devrait être modifiée si l'on entend édicter pareille interdiction.

\+

\+ +

L'article 6 prescrit qu'un registre des travailleurs occupés, numéroté de façon continue, doit toujours être disponible dans l'atelier, et impose certaines obligations concernant la tenue à jour de ce registre.

Cette disposition est sans rapport avec les conditions auxquelles un atelier doit satisfaire et ne peut, dès lors, trouver un fondement légal dans l'article 4 de la loi du 30 décembre 1950.

Le Conseil d'Etat est d'avis que cette disposition devrait être omise.

\+

\+ +

Le chapitre II concerne les conditions d'agréation des ateliers de polissage de meules.

Il paraît au Conseil d'Etat plus logique d'adopter l'ordre suivant :

Article 1er.- Dispositions.

Article 2.- Ateliers pour le travail du diamant proprement dit (article 2 du projet).

Article 3.- Ateliers de polissage de meules (article 7 du projet).

Articles 4, 5 et 6.- (Articles 3, 4 et 5 du projet)

Article 7.- (Article 10 du projet).

Article 8.- (Article 9 du projet).

Cette répartition rendrait l'article 8 du projet superflu .

\+

\+ \+

L'annexe devrait tenir compte des observations relatives à l'article 2, A, 3°, et l'article 3.

.../...

Le numéro 6 pourrait être plus simplement rédigé comme suit :

"6. Autorité ayant délivré la permission pour les établissements incommodes, et durée de la permission".

Il en est de même pour le numéro 7, qui pourrait être rédigé ainsi qu'il suit :

"7. Date de la permission".

Les deux derniers alinéas de l'annexe sont superflus et peuvent être omis.

De kamer was samengesteld uit		La chambre était composée de	
de Heren :	J.SUETENS,	eerste-voorzitter van de Raad van State,	voorzitter,
Messieurs :		premier président du Conseil d'Etat,	président,
	D.DECLEIRE, K.MEES,	raadsheren van State, conseillers d'Etat,	
	J.CYPRES,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier. greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.DECLEIRE. Het verslag werd uitgebracht door de H.DUCHATELET, adjunct-lid van het Coördinatie-bureau.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J.CYPRES.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M.DECLEIRE.Le rapport a été présenté par M.DUCHATELET, membre adjoint du Bureau de coordination.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) J.SUETENS.